Lieta Nr.173084218
Lietas arhīva Nr.1-0007-19/47

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Tukumā 2019.gada 17. janvārī.

Zemgales rajona tiesas tiesnese R.Bruce,
ar tiesas sēdes sekretāri E.Kristlību,
atklātā tiesas sēdē 2019.gada 7. janvārī izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/, personas kods /personas kods/, dzīvo /adrese/, saukšanu pie administratīvās atbildības par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5}panta piektajā daļā.

Aprakstošā daļa

/datums/pulksten 00.35 /adrese/, /pers. A/, vadīja transportlīdzekli /TL marka/ XC70, ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/ un nepakļāvās policijas darbinieka, jaunākā inspektora Valsts amatpersona, kurš ir pilnvarots pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, vairākkārtējām prasībām apturēt transportlīdzekli norādītajā vietā. Tika dots rīkojums apstāties, ar zižļa svārstveida kustību un ar otru roku norādot kur apstāties. Tāpat, no dienesta transportlīdzekļa, kuram bija ieslēgtas zilās bākugunis un skaņas signāls, pa skaļruni tika dots rīkojums apturēt transportlīdzekli.

Ar savu rīcību /pers. A/ ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 25.7.panta 1. un 2. punkta prasības.

/pers. A/ darbības kvalificētas pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5} panta piektās daļas.

Motīvu daļa

2018.gada 14.novembrī Zemgales rajona tiesā saņemti Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja administratīvā pārkāpuma lietas materiāli par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības.

/datums/ Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja, Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors Valsts amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr./numurs/ par to, ka /datums/pulksten 00.35 /adrese/vadītājs /pers. A/ vadot transportlīdzekli /TL marka/ XC70 ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ nepakļāvās policijas darbinieka /pers. B/ vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli norādītajā vietā, kura tika dota ar zižļa svārstveida kustību un ar otru roku norādot kur apstāties. No dienesta transportlīdzekļa, kuram bija ieslēgtas zilās bākugunis un pa skaļruni tika dots rīkojums apturēt transportlīdzekli. Protokols sastādīts uz /pers. B/ ziņojuma pamata. Ir pārkāptas Ceļu satiksmes likuma 25.7.panta 1. un 2. punktu prasības.

/pers. A/ darbības kvalificētas pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5} panta piektās daļas.

Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes KPB pilnvarotā pārstāve /valsts amatpersona/tiesas sēdē norādīja, ka protokols sastādīts pamatoti, pārkāpējs nav apstājies policijas norādītajā vietā un arī vēlāk, mūkot no policijas automašīnas, nereaģēja uz aicinājumu apstāties, kurš bija izteikts pa skaļruni. Uzskata, ka ievērojami pārkāpjot apdzīvotā vietā ātrumu, policijas pienākums bija apstādināt pārkāpēju nekavējoties. Apstāklis, ka konkrētajā vietā izvietota zīme, ka nevar apstāties, tam nav šķērslis. Vadītāja jāpakļaujas policijas darbinieka rīkojumam.

/pers. A/ tiesas sēdē paskaidroja, ka brauca virzienā, kāds minēts administratīvā pārkāpuma protokolā, pa ceļu pretī brauca policijas mašīna. Nebija ievērojis atļauto braukšanas ātrumu un policijas operatīvais transporta līdzeklis strauji samazināja ātrumu un sāka stāties ceļa pretējā malā. Policijas transporta līdzeklim bākugunis iedegās tad, kad stājās malā un policijas darbinieks leca ārā no mašīnas, mēģinot apturēt. Bākugunis ieslēdzās tad, kad mašīna bremzēja. Kamēr policijas darbinieki to izdarīja, bija ticis jau ļoti tuvu policijas transportlīdzeklim. Bija palikuši apmēram kādi 5 metri, lai noreaģētu, jo tikai tad policists bija izgājis ārā uz ceļa un mēģināja viņu stādināt. Rezultātā, protams, neapstājās, jo būtu bijis ļoti strauji jābremzē. Tādējādi aizbrauca policistam garām. Policists ar zizli atradās automašīnas aizmugurē. Pretējā braukšanas pusē. Policijas darbinieku ar zizli pamanīja pēdējā brīdī, neapstājās tāpēc, ka nesaprata vai tika mēģināts apturēt viņa vadītais transporta līdzeklis. Tad, pēc 100-150 metriem nogriezās šķērsielā. Nogriezās, jo nevarēja saprast vai viņu stādināja, vai kādu citu transporta līdzekli. Nevar atbildēt vai kāds cits transporta līdzeklis atradās uz ceļa. Šāda situācijā, kad stādina no braukšanas pretējās joslas bija pirmo reizi. Tālāk turpināja kustību tā kā protokolā ierakstīts, bija apjucis un nezināja vai policijas darbinieki seko. Nobrauca180-200 metrus, nezināja ko darīt, bija apjucis, apstādināja mašīnu un aizgāja projām. Mašīnu atstāja, jo nezināja ko darīt. Bija ļoti apjucis tajā vakarā par visu situāciju, jo nezināja vai bija jāstājas vai nebija. Nākamajā vai aiznākamajā darba dienā pats labprātīgi ieradās Tukuma policijā. Būtu ieradies arī tajā pašā dienā, bet bija atstājis mašīnā telefonu. Nemāk atbildēt vai aiz viņa kāda mašīna brauca. Viņš neredzēja, ka policija seko, ierakstā arī nav dzirdāms, ka kāds būtu aicinājis viņu apstāties. Gāja projām paātrinātā gaitā, jo bija satraucies, nesaprata, ko ir izdarījis. Prasīja arī blakussēdētājam /pers.Z/ kā rīkoties, viņam arī ir vadītāja apliecība. Pēc tam aizgāju pie /pers. C/, tur bija otra meitene /pers. D/. Palika pie viņām, /pers.Z/ nezināja kur viņš atrodas. Automašīnu paņēma nākamajā rītā, vēl bija tumšs. Policija tuvumā nebija. Ja policijas darbinieki būtu tuvumā, tad būtu ar viņiem parunājis. Atzīst, ka nebija sākumā ievērojis, ka pārsniedz braukšanas ātrumu, pats pie tā vainīgs, ko atzinis un saņēmis sodu. Vietā, kur policijas darbinieki vēlējās apstādināt, aiz /adrese/, ir aizlieguma zīmes "Apstāties aizliegts", šī zīme darbojas abās ceļa pusēs. Turklāt, sabijās no policijas darbinieka, kas leca ārā no transporta līdzekļa un mēģināja apturēt, nevarēja saprast, ka stādina viņa vadītu transporta līdzekli, jo nebiju dzirdējis, ka var apturēt no pretējās braukšanas joslas.

Savukārt, no lietā pievienotā /datums//pers. A/ paskaidrojuma (lietas 5.lapa), izriet, ka /datums/ap plkst.00.35 vadīja transportlīdzekli /TL marka/ XC70, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ /adrese/, brauca ar draugu /pers. Z/ vienkārši pavizināties un viņa vadīto automašīnu apturēja policija. Aizbrauca garām, sev nesaprotamu iemeslu dēļ. Apjuka un nolēma bēgt, nevar izskaidrot kādēļ tā izdarīja. Saprata, ka jāapstājas, bet pēkšņi apjuka un nolēma bēgt. Policijā ieradās labprātīgi, vainu atzīst, izdarīto nožēlo. Paskaidrojumā norādīts, ka no ceļu policijas puses neesot dots otrreizējs

rīkojums apstādināt automobili ar skaņas signālu un rāciju.(lietas 5.lapa)

Tiesa atzīst, ka arī pats /pers. A/ subjektīvi pareizi uztvēris notikušo, proti, sākotnēji atzinis, ka bēga no policijas un neapstājās, kad viņu centās apstādināt policija. Tiesas ieskatā, lietā gūtie pierādījumi pilnībā pierāda /pers. A/ vainu pārkāpuma izdarīšanā. /pers. A/ attieksmes maiņa pret pārkāpumu skaidrojama ar vēlmi izvairīties no likumā paredzētās atbildības un attaisnot savu prettiesisko rīcību.

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka ar lietas materiāliem ir pierādīta /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5}panta piektajā daļā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 25.7. panta 1. un 2. apakšpunktu transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums apturēt transportlīdzekli, ja policijas darbinieks dod norādījumu ar skaļruņa palīdzību vai uz konkrēto transportlīdzekļa vadītāju vērstas rokas vai zižļa svārstveida kustību no policijas automobiļa, kam ir normatīvajos aktos par transportlīdzekļu reģistrāciju noteiktajām prasībām atbilstošs operatīvā transportlīdzekļa krāsojums vai tā nav.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā Latvijas APK) 149.^{5} panta piektajā daļā paredzēta atbildība par nepakļaušanos tādas personas atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli (par bēgšanu), kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus. Par minētajām darbībām transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu no tūkstoš divsimt līdz tūkstoš četrsimt *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Lai personu varētu saukt pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{5} panta piektās daļas, ir jākonstatē, ka transportlīdzekļa vadītājs nepakļāvās tādas personas atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli (par bēgšanu), kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus.

Saskaņā ar likuma „Par policiju" 12.panta 20.punktu, policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības apturēt transportlīdzekli un izdarīt tā apskati, ja ir pamats domāt, ka transportlīdzekļa vadītājs pārkāpis ceļu satiksmi reglamentējošo normatīvo aktu prasības, kā arī atstādināt no transportlīdzekļu vadīšanas personas, kurām nav dokumentu par konkrētā transportlīdzekļa lietošanas vai attiecīgās kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām. Likumā "Par policiju" nav norādīti tādi ierobežojumi pārkāpēja apturēšanai, kā apturēšana ierobežojošas zīmes darbības zonā. Tiesas ieskatā, policijai ir tiesības veikt pārkāpēja aizturēšanu jebkuros apstākļos, nolūkā nodrošināt kustības drošību uz Latvijas ceļiem.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantam institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantu, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši normas ceturtajai daļai, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Normas piektā daļa noteic, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem.

No lietas materiāliem pievienotā /pers. B/ ziņojuma izriet, ka Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors Valsts amatpersona, kopā ar jaunāko inspektoru Valsts amatpersona plkst.00.35 /adrese/ uz /ielas nosaukums/ ielas fiksēja braukšanas ātrumu 80 km/h pie maksimāli atļautā 50 km/h, ceļa zīmes Nr.555 (apdzīvotas vieta sākums) darbības zonā, ar video radaru Genesis II Select Nr.G2S34027, pretī braucošajam transportlīdzeklim, kurš brauca pa /adrese/. Tika apturēts dienesta transportlīdzeklis /TL marka/ reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ ar ieslēgtām zili mirgojošām bākugunīm, pēc kā izkāpa no transportlīdzekļa un ar iedegtu zizli tika dots rīkojums transportlīdzekļa /TL marka/ XC 70, ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, vadītājam apturēt transportlīdzekli uz ceļa nomales. Pēc iepriekšminētajām darbībām transportlīdzekļa vadītājs nepakļāvās policijas darbinieka likumīgajai prasībai, un palielinot braukšanas ātrumu uzsāka bēgšanu turpinot kustību pa /ielas nosaukums/ ielu. Nekavējoties tika uzsākta pakaļdzīšanās ar ieslēgtām zili mirgojošām bākugunīm un ieslēgtu speciālo skaņas signālu, kā arī pa skaļruni dodot rīkojumu apturēt transportlīdzekli, pa /ielas nosaukums/ ielu, kur tika pamanīts, ka transportlīdzekļa vadītājs strauji nogriežas pa kreisi uz /ielas nosaukums/. Aptuveni pēc 150 metriem strauji transportlīdzeklis nogriezās pa labi uz pļavu un turpināja kustību gar mājām /adrese/ krustojumam, kur strauji apturēja transportlīdzekli un izkāpjot no tā, turpināja bēgt ar kājām jūras virzienā, pēc kā tika pazaudēts vizuālais acu kontakts ar personu. Pieejot pie minētā transportlīdzekļa, no priekšējās blakussēdētāja vietas izkāpa /pers. Z/, kurš paskaidroja, ka vadītājs esot viņa draugs /pers. A/ un nezinot kāpēc esot uzsācis bēgšanu, kā arī nezinot uz kurieni /pers. A/ aizbēdzis. Pārbaudot /pers.Z/ alkohola koncentrāciju izelpotajā gaisā, netika konstatēta alkohola klātbūtne izelpā, kā arī no /pers. Z/ tika pieņemts paskaidrojums. Pārbaudot /TL marka/ ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ piederību, tika noskaidrots, ka tā īpašnieks ir /pers. J/, deklarētā dzīves vieta ir /adrese/Izbraucot uz augstākminēto adresi nebija iespējams paziņot par notikušo un pieņemt paskaidrojumu no transportlīdzekļa īpašnieka, jo mājas durvis neviens neatvēra. (lietas 2.- 3.lapa).

Tiesas sēdē liecinieks /pers. B/ apstiprināja ziņojumā norādīto un liecināja, ka veicis dienesta pienākumus kopā ar kolēģi /valsts amatpersona/, ar dienesta transportlīdzeklis /TL marka/. Bija /adrese/i. Brauca virzienā no /pilsētas nosaukums/ pretim braucošam transportlīdzeklim fiksēja braukšanas ātrumu ap 70km/h. Katrā gadījumā, tas bija ievērojami virs pieļaujamā braukšanas ātruma 50 km/h, ceļa zīmes "Apdzīvota vieta" darbības zonā. Tiklīdz pretim braucošā transportlīdzekļa ātrums tika fiksēts, uzreiz tika ieslēgtas zili mirgojošas bākugunis, dienesta transportlīdzeklis tika apturēts ceļa labajā pusē. Pats bija blakussēdētāja pusē, neatradās pie stūres. Izkāpa no dienesta transportlīdzekļa un ar zizli vērstu kustību norādīja, pretim braucoša transportlīdzekļa vadītājam, lai aptur transportlīdzekli. Tomēr prasības tika ignorētas. Sākotnēji pretim braucošais transportlīdzeklis ātrumu samazināja, bet kad bija pabraucis garām dienesta transportlīdzeklim, ātrumu paātrināja. Nekavējoties iekāpa dienesta transportlīdzeklī, apgrieza transportlīdzekli un ieslēdza skaņas signālu. Pa ruporu vairākkārtīgi teica, lai vadītājs aptur transporta līdzekli. Transporta līdzeklis bija redzams. Tad, kad kāpa dienesta transportlīdzeklī tad pretim braucošais transporta līdzeklis vēl atradās uz ceļa Sloka- Talsi, tiklīdz iekāpa mašīnā griezās riņķī un bija redzams, ka transportlīdzeklis nogriežas šķērsielā. Sekoja transportlīdzeklim un teica pa ruporu, lai vadītājs transportlīdzekli aptur. Mašīna bija tālumā redzama, teica pa ruporu lai vadītājs transporta līdzekli aptur arī tad, kad transportlīdzeklis vēl nebija nogriezies šķērsielā. Turpināja transportlīdzeklim sekot, tad pēkšņi transportlīdzekļa vadītājs nogriezās pa labi, tas pat nebija ceļš, bet pļava, tā kā iebraukātas pēdas, par ceļu to nevar nosaukt. Transportlīdzeklis uz pļavu nogriezās diez gan lielā ātrumā attiecībā pret to ceļa segumu, kāds ir uz pļavas. Transportlīdzeklis turpināja braukt, viņi sekoja. Mašīnu redzēja visu laiku. Turpināja sekot, tad transportlīdzekļa vadītājs to apturēja. No vadītāja puses izkāpa ārā vadītājs un skrēja projām uz ielas pusi. Tuvojoties transporta līdzeklim, no blakussēdētāja puses izkāpa vēl viena persona. Ar dienesta transporta līdzekli brauca uz to pusi, kur aizskrēja persona, kura izkāpa no transportlīdzekļa vadītāja puses, bet viņš pazuda, iespējams ieskrēja krūmos. Ja vadītājs būtu redzams būtu kāpis no mašīnas ārā un skrējis pakaļ. Pēc tam atgriezās pie apturētā transporta līdzekļa, kur stāvēja pasažieris. Pasažieris paskaidroja, ka pats nesaprot kāpēc vadītājs tā rīkojās. Tika noskaidrota

vadītāja personība. Transportlīdzekļa blakussēdētājs diez gan adekvāti un detalizēti sniedza paskaidrojumus. Paskaidroja, ka satika savu draugu Jūrmalā no sākuma esot braucis ar savu mašīnu pēc tam pārkāpuši, ja pareizi atceras viņa mašīnā. Brauca pavizināties, brauca /pilsētas nosaukums/virzienā. Aizbraukuši līdz /apdzīvotas vietas nosaukums/ zīmei apgriezušies un brauca pretī policijas automašīnai. Brīdī, kad stādināja, vadītājs blakussēdētājam esot prasījis, ko lai dara. Blakussēdētājs esot atbildējis, lai stājas, uz ko vadītājs neatbildēja un turpināja braukt. No blakussēdētāja saprata, ka vadītājs esot viņu redzējis, tur arī nevarēja neredzēt. Bākas dega, ar zizli stādināja, viennozīmīgi vadītājam bija jāredz un jāsaprot, ka tiek stādināta viņa mašīna. Kad pats pēc tam apskatījās video gan no priekšējās, gan no aizmugurējās kameras bija redzams, ka tuvojas transporta līdzeklis, dienesta transporta līdzeklis tika apturēts, aizmugurējā video redz, ka viņš iet gar dienesta transporta līdzekļa aizmuguri, ar zizli stādina, bet transportlīdzeklis pabrauc garām. Kad tika pieņemts paskaidrojums no personas, kas sēdēja šoferim blakus, noskaidroja, ka transporta līdzekļa īpašnieka dzīves vieta ir tur pat netālu,/apdzīvotas vietas nosaukums/, aizbrauca līdz norādītajai adresei, lai paziņotu transporta īpašniekam, ka automašīna stāv, bet dzīvesvietā neviens nebija. Pēc tam tika paziņots Tukuma iecirkņa dežurantam par notikušo, ka transporta līdzekļa vadītājs netika atrasts un tika sastādīts ziņojums. Uz ceļa, kad tika stādināts konkrētais transporta līdzeklis, citas automašīnas neatradās, jo tā bija nakts. Pārprast, ka tika stādināts konkrētais transporta līdzeklis nevarēja. Apskatot video materiālu pārliecinājās, ka citu transportlīdzekļu tobrīd uz ceļa nav. Kad pretim braucošā transporta līdzekļa ātrums tika fiksēts, uzreiz tika ieslēgtas bākugunis. No drošības viedokļa, stājoties bākugunis ir jāieslēdz uzreiz, nevis tikai tad, kad iet stādināt transporta līdzekli. Attālums kāds bija no dienesta transporta līdzekļa līdz pretim braucošam transportlīdzeklim, kad tika fiksēts ātrums bija aptuveni 100 metri, precīzi pateikt nevar, iespējams vairāk. Kad rādīja žestu apstāties ar zizli, pretim braucošais transporta līdzeklis bija aptuveni 30-40 metri attālumā. Tādā attālumā, ka vadītājam bija jāredz kas notiek uz ceļa. Kad transporta līdzeklis nogriezās no šosejas, viņš redzēja virzienu, jo savādāk nezinātu, kur viņš brauc. Zināja, ka tā ir tā pati automašīna, jo kad pabrauca garām, tika ievērota automašīnas marka, krāsa. Iekāpa mašīnā, apgrieza dienesta transporta līdzekli un redzēja, ka transportlīdzeklis griežas nost no ceļa. Pieļauj, ka uz sekundēm divām viņa varēja pazust no redzes loka, kad nogriezās. Pretim braucošam transporta līdzeklim bija fiziski iespēja noreaģēt uz žestu, kad tiek turēts transporta līdzeklis ar zizli. Atkārtotība rīkojumam ir brīdī, kad transporta līdzeklim sāk sekot un uzreiz ieslēdza skaņas signālu, tāpat periodiski teica ruporā lai transporta līdzekli aptur. Viss notikums ilga aptuveni vienu minūti. Speciālais skaņas signāls tika ieslēgts faktiski uzreiz, kad pārkāpējs neapstājās. Bākugunis dega un papildus ieslēgts tika skaņas signāls,- sirēna. Sirēna darbojās visu laiku, kamēr sekojām transporta līdzeklim. Tehniski brīdī, kad piespiež ruporu sirēna apklust, lai varētu dzirdēt, ko saka. Pretim braucošais vadītājs viņu redzēja un bēga.

/pers. Z/ /datums/paskaidrojumā norādījis, ka atradās /pers. A/ vadītajā automašīnā brīdī, kad pretī braukoša policijas automašīna ieslēdza bākugunis un policijas darbinieks rādīja /pers.A/, ka jāapstājas. /pers. A/ viņam jautāja ko darīt, pēc kā viņš /pers.A/ teica, lai stājās malā. Viņš ignorēja teikto un sāka mukt projām no policijas. Teica /pers.A/ , lai stājas malā un viņu izlaiž. Pēc neilga laika viņš apstājās, izkāpa un aizbēga. Pēc kā piebrauca policijas automašīnā. Brīdī, kad viņi bēga viņš nedzirdēja skaņas signālus.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. Z/ liecināja, k a /apdzīvotas vietas nosaukums/ beigās griezās riņķī, jo nolēma, ka jādodas atpakaļ uz /pilsētas nosaukums/pusi, ievēroja, ka pretī brauc transporta līdzeklis, kurš sāka bremzēt, bremzējot stājās un ieslēdzās zilas bākugunis. Tad ievēroja, ka parādās zizlis, kas bija diezgan tuvu policijas transporta līdzeklim nepilni 5 metri. Nesaprata, kas notiek, /pers. A/ turpināja kustību. Nesaprata vai tieši viņi tiek stādināti. Neievēroja vai uz ceļa atradās vēl kāds transporta līdzeklis, neskatījās spogulī var būt, arī kāds bija aiz muguras. Turpinot kustību, /pers. A/ jautāja ko darīt, teica var būt vajag apstāties, jo arī pats neizprata notiekošo situāciju. Tālāk nogriezās šķērsielā, pēc kādiem 100-150 metriem. Turpināja kustību, paskatījās vēl uz aizmuguri, neviens tajā brīdī nesekoja. Brīdī, kad redzēja zizli un nogriezās, tad neredzēja vai policija seko. Pēc pagrieziena, nemanīja, ka policijas mašīna seko. /pers. A/ teica, lai apstājas. /pers. A/ apturēja transporta līdzekli izkāpa un kaut kur devās. Mašīnā sēdēja aptuveni kādu minūti, izkāpa ārā un tad piebrauca operatīvais transporta līdzeklis.

/pers. Z/ apliecina, ka paskaidrojumi ko sniedza notikuma dienā ir pareizi. Paskaidrojumu sniedzot bija diez gan satraucies. Paskaidrojumu rakstīja naktī. Bija tumšs, pustumsa, no mašīnas lukturiem mazliet gaisma spīdēja, kad tika rakstīts paskaidrojums. Daļēji varēja izlasīt, kas paskaidrojumā rakstīts. Turpināja apgalvot, ka tad, kad policijas darbinieks mēģināja apturēt transporta līdzekli automašīna atradās 5 metru attālumā no policijas transporta līdzekļa. Teica, lai /pers. A/ aptur transporta līdzekli. Tajā brīdī, ja pats būtu bijis pie stūres nesaprastu vai tika stādināta konkrēti viņu transporta līdzeklis, jo tas bija tik tuvu. /pilsētas nosaukums/ virzienā, pirms nogriešanās šķērsielā nobrauca 100-150 metrus, šajā laikā nebija redzams vai policijas transporta līdzeklis seko. Policijas transporta līdzekli ievēroja, kad automašīna bija jau apstādināta un kad viņš bija pavadījis aptuveni minūti. Nebija dzirdamas nekādas skaņas, arī rīkojums apstāties nebija dzirdams. Nesaprata, ka policija seko un viņi bēg. Klasiskās sekošanas, kā filmās rāda nebija. Nenokļuva tur, kur bija plānojuši braukt. Divas reizes lūdza /pers. A/ apturēt transporta līdzekli, jo nesaprata, kas notiek. Pašam bail par notiekošo nebija, vienkārši nesaprata, kas notiek. Nezina vai vadītājs bēga, viņš neko neteica, vienkārši brauca, pēc sejas izteiksmes varēja manīt, ka /pers. A/ bija sabijies no situācijas. Zilas bākugunis varēja redzēt atspīdumos no ceļazīmēm, bet pašu mašīnu, ka viņa būtu bijusi aiz muguras neredzēja. Pļavā zilās bākugunis neredzējis.

Tiesa liecinieka sniegtā liecības tiesas sēdē vērtē kā vēlmi mazināt /pers. A/ pārkāpuma nozīmi, jo viņš ir draudzīgās attiecībās ar /pers. A/. Tomēr, no pirmā paskaidrojuma notikuma vietā, bija secināms, ka pats liecinieks bija nobažījies par /pers. A/ rīcību un viņam nebija nekādu šaubu, ka /pers.A/ pārkāpj likumu un bēg no policijas. Turklāt liecinieka liecības ir savstarpēji pretrunīgas un neatbilst faktiskajiem lietas apstākļiem.

Lieciniece/pers. N/ liecinājusi, ka novembra sākumā, naktī uz ceturtdienu ap plkst. 00.30 naktī atradās /apdzīvotas vietas nosaukums/ pie draudzenes. Bija uz terases uzsmēķēt, kad pamanīja atspīdam zilas bākugunis. Varēja redzēt, ka brauc pakaļ mašīnai, skaņas signālu nedzirdēja. Izskatījās, ka dzenas pēc /pers. A/ mašīnas, abas vēl ar draudzeni pasmējāmies, ka izskatījās pēc /pers. A/ mašīnas. Pēc mirkļa iegāja iekšā, skatījās seriālu un aptuveni pēc 15-20 minūtēm atnāca /pers. A/, viņš bija uztraucies. Tad /pers. A/ teica, ka nesaprot kas tikko notika. Bākugunis varēja ļoti labi redzēt un abas /pers. A/ jautājām, kas notika, tad viņš teica, ka nesaprot, bija ļoti uztraucies. /pers. A/ varēja parunāt, bet vienīgais sakarīgais teikums, ko no viņa varēja saklausīt bija ka nesaprot kas tikko notika. Sarunu ar /pers.A/ neturpināja, devās projām. /pers. A/ tikai pateica, ka viņš esot tā kā braucis ātrāk, pēc kāda brīža esot redzējis bākugunis un tad viņš neesot varējis saprast, kas notiek. Viņai ar /pers. A/ komunikācija nebija ilgstoša.

Tiesas ieskatā, lieciniece faktiski apstiprina pakaļdzīšanās apstākļus un to, ka pārkāpējs ir pareizi uztvēris, ka ātruma pārkāpuma dēļ viņam seko policija. Tomēr, tiesai nezināmu iemeslu dēļ, viņš nespēja notikuma brīdī lieciniecei to pilnvērtīgi formulēt. Tas apstāklis, ka lieciniece nav dzirdējusi skaņas signālu un mutisku aicinājumu apstāties, vēl nenozīmē ka tāds nav bijis. Kā apstiprināja pati lieciniece notiekošo viņa redzēja no paliela attāluma, turklāt īsu brīdi.

Ar liecinieka /valsts amatpersona/ liecību pierādīts, ka notikuma naktī strādāja kopā ar jaunāko inspektoru Valsts amatpersona. Atradās pie dienesta transporta līdzekļa stūres. Braucot ar dienesta transporta līdzekli ir ieslēgts video radars, kurš fiksē pretim braucošā transporta līdzekļa ātrumu un veic video ierakstu. Dienesta transportlīdzekļa salonā ir monitors, kurā viss notiekošais ir redzams. Monitorā redzams dienesta transportlīdzekļa ātrums un pretim braucošā transporta līdzekļa ātrums. Video radaram ir maināmi režīmi. Satiksme /apdzīvotas vietas nosaukums/, pa nakti praktiski nav nekāda. Ievēroja, ka radars rāda pretim braucošā transporta līdzekļa ātrumu aptuveni 80 km/h. Radars nefiksē automašīnas numuru. Šajā gadījumā attālums, kad radars nofiksēja pretim braucošo transporta līdzekli bija aptuveni vismaz 200 metri. Tad tika apturēts dienesta transporta līdzeklis, ieslēgtas bākugunis, lai brīdinātu pretim braucošo transporta līdzekli. Uz ceļa citas automašīnas nebija. Pretim braucošā automašīna samazināja ātrumu, pārinieks izkāpa ārā un ar degošu zizli turēja pretim braucošo transporta līdzekli. Uzskata, ka vadītājs varēja redzēt un saprast, ka tiek turēts tieši viņa vadītais

transporta līdzeklis. Policijas transporta līdzeklim bija ieslēgtas bākugunis un ir Ceļu satiksmes noteikuma punkts, ka jebkurā brīdī, nepieciešamības gadījumā transportlīdzeklis ir jāaptur. Ja vadītājs izdarījis pārkāpumu, tad var apturēt vietā, kur ir aizlieguma zīme "Apstāties aizliegts", tiek brīdināti arī citi ceļu satiksmes dalībnieki, ja tādi ir, ar bākugunīm. Nepieciešamības gadījumā, ja ir intensīva satiksme var nobraukt kādā stāvlaukumā, bet pirms tam vadītājs ir jāapstādina. Kolēģis gāja dienesta transporta līdzeklim no aizmugures, attālumu no apturēšanas ar zizli līdz pietuvojās pretim braucošais transporta līdzeklis nevar pateikt. Vadītājs samazināja ātrumu līdz kādiem 58 km/h, bet nebija tā, ka samazina līdz atļautajam braukšanas ātrumam 50 km/h. Tālāk nedaudz palielinot ātrumu vadītājs aizbrauca. Kad kolēģis iekāpa atpakaļ dienesta automašīnā tika uzsākta sekošana. Kā kolēģis iekāpa, tā uzreiz apgrieza dienesta transportlīdzekli, jo bija jau sagatavojies. Apgriežot dienesta automašīnu redzēja, ka vadītājs nogriežas pirmajā šķērsielā. Tad momentā tika ieslēgts skaņu signāls sirēna, strauji palielinot ātrumu uzsāka sekošanu. Pietuvojoties nelielajiem krustojumiem, /pers. B/ deva rīkojumu pa ruporu, lai vadītājs aptur transporta līdzekli. Sekošana sanāca īsa. Nogriezās vienā šķērsielā, tad gar vienām mājām, pa divām pēdām iebrauca pļavā. Vadītājs aizbrauca augstāk viņi tā kā zemāk, jo automašīnai apakša sitās pa zemi, tāpēc sanāca no viņam mazliet attālināties. Bija redzams, ka vadītājs apstājās krustojumā, izleca ārā no transporta līdzekļa. Sirēnas un gaismas operatīvajam transporta līdzeklim bija ieslēgtas, tas ir standarts. Ja vadītājs ir izgājis visas medicīniskās komisijas, tad vajadzētu dzirdēt un redzēt, ka operatīvais transporta līdzeklis seko. Redzējām, ka šoferis izlec no transporta līdzekļa un skrien projām. Automašīnā palika blakussēdētājs. Vadītājs prom skrēja, nevis gāja. Skaņas signālu sirēnas ieslēdza /pers. B/, jo pats vadīja dienesta transportlīdzekli. Nevar pateikt cik konkrēti laiks pagāja, kad dienesta transportlīdzekli apgrieza braukšanai pretējā virzienā, pāris sekundes varēja paiet. Pārkāpēja transportlīdzeklis praktiski visu notikuma laiku bija redzes lokā. Pakaļdzīšanās ilga aptuveni minūti. Ja ceļa malā stāv operatīvais transporta līdzeklis ar iedegtām bākugunīm vadītājam jāievēro Ceļu Satiksmes 28. noteikumi. Turklāt, transporta līdzekļa vadītājam ir jābrauc ar tādu braukšanas ātrumu, ja nepieciešamības gadījumā transporta līdzekli varētu apturēt. Šajā gadījumā transportlīdzekļa nepieciešamība apturēt, bija braukšanas ātruma pārsniegšana. Ar bākugunīm pievērš uzmanību, lai vadītājs savlaicīgi spēj samazināt ātrumu un nepieciešamības gadījumā transporta līdzekli apturēt. Pretim braucošais vadītājs ātrumu nesamazināja līdz šajā posmā atļautajam braukšanas ātrumam 50 km/h. Zina, ka pretim braucošo transporta līdzekli mēģināja apturēt pie zīmes "Aizliegts apstāties" un šajā konkrētajā gadījumā izvērtējot situāciju, nevienu tas neapdraudēja. Tad, kad pretim braucošais transporta līdzeklis neapstājās, papildus tika ieslēgts skaņu signāls sirēna. Par ruporu arī tika dots rīkojums apturēt transportlīdzekli.

No lietā pievienotā videonovērošanas ieraksta secināms, ka policijas automašīna /pers.A/ vadīto automašīnu pamanīja ap 200 attālumā un vienlaicīgi tika ieslēgtas bākugunis, policijas automašīna tika apturēta ceļa malā. Policijas darbinieks izkāpj no automašīnas un ar ieslēgtu zizli, savlaicīgi attālumā ap 30-40 metriem no pretī braucošas automašīnas norada, ka pārkāpējam jāapstājas. Redzams, ka automašīna samazina ātrumu, bet neapstājās, palielina ātrumu un pabrauc garām policijas automašīnai. Pēc mirkļa policijas darbinieks /valsts amatpersona/ iekāpj salonā, tiek ieslēgts skaņas signāls, policijas automašīna tiek strauji apgriezta un seko pārkāpējam. Videoieraksts nefiksē skaņas signālu un policijas darbinieku teikto mikrofonā pārkāpējam, jo šāda funkcija videoierakstā nav paredzēta.

Tomēr, tiesai nav pamata apšaubīt abu policijas darbinieku teikto, ka arī sekojot bēgošam pārkāpējam bija ieslēgta ne tika bākuguns, bet darbojās arī skaņas signāls un periodiski tika izteikts mutiskas aicinājums apstāties. Tiesas ieskatā gan /pers. A/ gan /pers. Z/ nevarēja neredzēt un nedzirdēt aicinājumus apstāties.

Tiesas ieskatā, policijas darbinieku ziņojumiem un liecībām ir piedodama liela ticamības pakāpe, jo policijas darbinieki ir valsts amatpersonas. Nav pamata uzskatīt, ka policijas darbinieki, pildot savus pienākumus, būtu personiski ieinteresēti lietas iznākumā *(skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 9.marta spriedumu lietā Nr.SKA-61/2007).* Policijas darbinieku liecības pašas par sevi nav uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr, tiesas ieskatā, policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe *(skat. Administratīvā apgabaltiesas 2005.gada 9.decembra spriedumu lietā Nr. AA666-05/5)*. Augstākā tiesa vairākkārtīgi norādījusi, ka policijas amatpersonu sastādītiem dokumentiem *a priori* ir publiskā ticamība, ko iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina (*skat. Augstākās tiesas 2008.gada 12.novembra rīcības sēdes lēmumu lietā Nr.SKA-647/2008*). Tiesa nekonstatē faktus, kas varētu liecināt par policijas darbinieku iespējamu patvaļīgu, nekompetentu vai nelikumīgu rīcību.

Tiesa atzīst, ka ar iepriekš norādītajiem pierādījumiem, tiek apstiprināti administratīvā pārkāpuma protokolā norādītie apstākļi, proti, ka /pers. A/ nepakļāvās policijas darbinieku atkārtotai prasībai apturēt transportlīdzekli, bēga. Savukārt policijas darbinieku rīkojums vadītājam apturēt transportlīdzekli bija likumīgs un pamatots. /pers. A/ ignorēja policijas transportlīdzeklim ieslēgtās zilās bākugunis, skaņas signālus un policijas darbinieka skaļrunī izteiktos rīkojumus apturēt transportlīdzekli.

Tiesa pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. Vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai. Tiesa var ņemt vērā arī, vai pierādījumi lietā ir pietiekami, kā arī vai citi pierādījumi nav lieki un nevajadzīgi apgrūtinoši lietas izskatīšanai. *(skatīt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA-219/2007 11.punktu).*

Tādējādi tiesa atzīst, ka /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5} panta piektajā daļā, izdarīšanā ir pierādīta ar likumā noteiktajā kārtībā iegūtiem, pieļaujamiem pierādījumiem.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pantam, nosakot sodu, tiek ņemts vērā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību pastiprinoši un mīkstinoši apstākļi.

Lieta nesatur ziņas par pārkāpēja apgādībā esošām personām un nodarbinātību.

Tiesa lietā nesaskata atbildību mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus.

/pers. A/ sevi par vainīgu nav atzinis, kas norāda uz to, ka nav izpratis savas rīcības prettiesiskās sekas. Tomēr, ievērojot pārkāpēja nelielo pieredzi transportlīdzekļa vadīšanā un to, ka viņa rīcība nav izraisījusi smagas sekas, pārkāpējam piemērojams likumā paredzētais minimālas sods. Tā kā transportlīdzekļa vadīšana ir saistīta ar paaugstinātu bīstamību ne tikai pašam vadītājam, bet arī citām personām, nolūkā tās pasargāt no potenciāla apdraudējuma un ar mērķi panākt pārkāpēja attieksmes pret satiksmes drošību pārvērtēšanu, /pers. A/, atņemamas transportlīdzekļu vadīšanas tiesība uz likumā noteikto termiņu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} pantu 289.^{13} 289.^{16}pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5}panta piektajā daļā un sodīt ar administratīvo arestu uz desmit diennaktīm, naudas sodu tūkstoš divsimt *euro*, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Transportlīdzekļa vadītāja apliecību Nr./numurs/, reģistrētu uz /pers. A/ vārda nosūtīt Ceļu satiksmes direkcijai.

Naudas sods ieskaitāms saņēmējam: Valsts kase, NMR 90000050138, konts LV34TREL1060191011100, kods TRELLV22, ar norādi naudas

sods APK lietā Nr./numurs/.

Par naudas soda samaksu nekavējoties paziņot Zemgales rajona tiesai, iesniedzot maksājuma kvīti tiesā, pretējā gadījumā spriedums tiks nodots piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā, no sprieduma sastādīšanas dienas, 2019.gada 17. janvāra Zemgales apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese R.Bruce